

gangsmaade kan nævnes, hvorledes Sagen stiller sig for Lærere ved Hertz's Skole. Tidligere, da denne Skole var en selvstændig Forberedelsesskole uden Overklasser, regnedes dens Undervisning ikke med; nu da den ved en Sammenslutning med Schneekloth's højere Almenskole er til Huse i samme Bygning som denne dimissionsberettigede Skole, er Forholdet omvendt. Det er os umuligt at begribe Refærdigheden og Nødvendigheden af en saadan Ordning.

Krebs's Skole er en fra alle Sider anerkendt Institution. Publikum har udtalt sin Dom ved i 30 Aar at fylde hver Plads i den, saa at Indmeldelser maa foregaa flere Aar i Forvejen for at komme i Betragtning; Skoledirektøren i København, Professor Bauditz, har i Biografisk Leksikon (Art. Krohn, Johan Jacob) karakteriseret den som „en Mønsterskole“, lige udmærket ved de Kundskaber, den meddeler, og den Aand, der raader i den. Metropolitanskolen har siden 1882 tre Gange ansat Lærere, som havde deres Hovedvirksomhed der — Overlærer Sørensen og undertegnede —; Københavns Kommune har fra Krebs's Skole hentet en af sine Skoledirektører, afdøde Niels Bache, ogsaa kendt som historisk Forfatter. Da underskrevne Bang i 1893 ansattes som Vikar og Timelærer ved Metropolitanskolen, henvendte Rektor V. Bloch sig først til Skolebestyrer Krohn og tog mig kun paa hans anbefaling.

Vor Competence som fuldt uddannede Lærere er saaledes utvivlsom. Den er fremdeles anerkendt af Undervisningsinspektionen derved, at vi begge ere blevne anvendte som beskikkede Censorer ved de officielle Eksaminer i vore Fag, og den nuværende Undervisningsinspektør, Professor Tuxen, har personlig talt vor Sag i Ministeriet, men forgæves. Fremdeles kunne vi nævne, at da den ny Institution til Læreruddannelsen skulde føres ud i Livet, hørte vi til de første, der blev taget i Brug ved Vejledningen af de unge vordende Lærere, altsaa til et ganske særligt kvalificeret Arbejde; men af Administrationen diskvalificeres vi ved i Lønningsanciennetet at stilles i lavere Rang end langt yngre Kolleger, et Forhold, der yderligere forværres ved, at man nu konstituerer Lærerne efter kort Tids Forløb, medens vi maatte gaa tre Aar som Timelærere, inden vi opnaaede Konstitution. Som Eksempel paa, hvorledes dette Forhold virker, kan nævnes, at undertegnede Bang vil komme paa Lønningstrin med Skolens yngst ansatte Lærer, der har været Discipel i Skolen, medens jeg var ansat som Lærer ved den.

Naar en ung Mand ved at tage Skoleembedseksamen har faaet sin Fagdannelse i Orden, skal han søge Timer. Paa Grund af Konkurrencen har han ofte vanskeligt ved at kunne optræde kritisk overfor Spørgsmaalet om, hvilke Skoler han skal søge ved; han maa tage det Arbejde, han kan faa, uden Hensyn til, om han maaske derved forspilder sin Anciennetet. En cand. mag. ansættes f. Eks. ved en Borgerskole og søger herfra efter nogle Aars Forløb over i den højere Almenskole. Pædagogisk vil han sikkert have vundet ved en saadan Udvikling, lønningsmæssigt har han lige saa sikkert tabt.

Det forekommer os derfor, at det vilde være rimeligt, om man vurderede det enkelte Tilfælde ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om en Lærers Lønningsanciennetet, og det forekommer os ganske særligt, at en Forberedelsesskole, der i en lang Aarrække har haft som sin væsentligste Opgave at præparere Disciple til den højere Skole, ikke er det daarligste Sted for en vordende Almenskolelærer at faa noget af sin Uddannelse, da han her stifter Bekendtskab med det Discipelmateriale paa det første Trin, hvis Undervisning han senere skal lede, og saaledes faar en langt større Forstaaelse af sin Gerning. Det forlanges jo ogsaa nu af de Lærerkandidater, som underkaste sig den praktiske Prøve i Undervisningsfærdighed, at de skulle have overværet Undervisningen i Forberedelsesskoler, og heri ligger der altsaa netop en Anerkendelse af det ønskelige i, at en Lærer ved sin Ansættelse har Kendskab ogsaa til den forberedende Undervisning.

Almenskolelovens bærende Tanke forekommer os at være den, at Adgangen til Mellemskolen skal staa aaben for alle Børn, der have naaet et Maal af Kundskaber, som kan erhverves i Folkeskolen. Mon det saa ikke er noget urimeligt, at man, til at undervise disse Børn, giver Lærere med en ganske ensidig Almenskoleuddannelse en foretrukken Stilling?

Det er i Henhold til ovenstaaende Motivering vort Haab, at der i den foreslaaede ny Lønningslov for Statens højere Almenskoler maa blive optaget Bestemmelser om Anciennetetens Beregning, som gør det muligt, at ogsaa vi, der ikke udelukkende have virket ved det højere Skolevæsen, kunne komme ind paa den Plads, der tilkommer